

2021.09.24.BÓ

Előfohász: „Uram, ha akarod megtisztíthatasz.”(Mt8,2b) Ámen

Ének: 1 zs.: 1-4 „Aki nem jár hitlenek tanácsán...”

Előíma: Kegyelmes Istenünk! Köszönjük Neked, hogy Te ma is kész vagy szövetségre lépni velünk, olyan szövetségre, amit már egykor megszenteltél a Te egyszülött Fiaid vérével. Segíts ma abban, hogy hűségünk erősödjön az irányodba, hogy a Neked tett ígéreteinket be tudjuk tartani, s egyben a felebarátainknak tett ígéreteinkben is hűségesek tudjunk maradni.

Vezess bennünket az engedelmesség útján, hogy jó vége legyen annak, amikor majd ott állunk a Te szent színed előtt.

Könyörülj rajtunk, amikor hibáinkra és bűneinkre tekintesz, s kérünk, segíts nekünk abban, hogy nyomorult állapotunkból szabadulni tudjunk, abban a szabadságban élve, ami a Te közeledben Téged szolgálva teljesezhet be.

Kérünk mindazokért, akiket ma idevezettél. Kérünk, formáld mindannyiunk szívét Igéd által, hogy azt halljuk meg, amit ma hallanunk kell ahhoz, hogy valóban minőségi életet tudjunk élni a közeledben.

Vezesd a gondolatainkat, hogy a feltett kérdésekre úgy tudjunk válaszolni, hogy először Téged kérdezzünk meg..., hogy először Előtted borulunk le, s őszinte gyermeki bizalommal feltárjuk Előtted mindazt, ami nyugtalanít, ami megemészt a hétköznapokat, ami bilincsekként nem engedi, hogy a Te akaratodat teljesítsük.

Kérünk, légy ma közöttünk Szentlelkeddel. Formáld szavainkat, gondolatainkat...szívünkbe Te szántsd bele életető Igéd és forgasd ki bensőnkől mindent, ami kiszáradt és megkövült állapotban van és akadályozza hitünk fejlődését. Imádkozunk egységért, békességért és szeretetért ebben a közösségben, amely ma elsősorban Téged a Te üzeneted akarja meghallani és aszerint akar élni. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Ószövetségi ígerész: Ezékiel 17

„¹Így szólt hozzám az Úr igéje: ²Emberfia! Adj elő egy jelképes történetet, mondj el egy példázatot Izráel házának, ³és mondd: Így szól az én Uram, az Úr: A nagy saskeselyű, a nagy szárnyú és hosszú tollú, amelynek sűrű tollazat a tarka ruhája, eljött a Libánonra, és lecsípte a cédrusfa hegyét. ⁴Legfelső hajtását letépte, kalmárok földjére vitte, kereskedők városába tette le. ⁵Majd vett egy magot az országból, termékeny mezőn elültette, sok víz mellé vitte, fűzfák mellé tette. ⁶Kihajtott, és terebélyes, ám alacsony szőlőtőke lett belőle, amely leveleit feléje fordítja, gyökerei is őalatta vannak. Ilyen tőke lett belőle; vesszőket hajtott, és indákat eresztett. ⁷De volt egy másik nagy saskeselyű, nagy szárnyú és sok tollú, és az a tőke őfelé eresztette gyökereit, és felé hajtotta leveleit, hogy az táplálja őt, ne a talaj, amelybe ültették. ⁸Pedig jó mezőn, sok víz mellé ültették, hogy vesszőket hajtson, gyümölcsöt hozzon, és pompás szőlőtőke legyen. ⁹Ezt mondd: Így szól az én Uram, az Úr: Jó vége lesz ennek? Nem fogják kiszagatni gyökereit, és letépni gyümölcsseit, úgyhogy elszárad, minden friss hajtása elszárad? Nem kell hozzá nagy hatalom és sok nép, hogy gyökerestül kiszakítsák. ¹⁰Elültették ugyan, de jó vége lesz-e? Épp csak megérinti a keleti szél, elszárad máris egészen, elszárad azon a talajon, amelyből kihajtott.

A példázat magyarázata

¹¹Majd így szól hozzám az Úr igéje: ¹²Kérdezd meg az engedetlen népet: Tudjátok, mit jelent ez? Majd mondd: Azt, hogy eljött Babilónia királya Jeruzsálembe, fogta annak királyát és vezéreit, és magával vitte őket Babilóniába. ¹³De vett egy királyi sarjat, szövetséget kötött vele, és hűségesküt tétetett vele. Az ország előkelőit azonban elvitte, ¹⁴hogy alávetett királyság maradjon, és föl ne fuvalkodjék, hanem ragaszkodjék a szövetséghez, és így megmaradjon. ¹⁵Mégis föllázadt ellene: elküldte követeit Egyiptomba, hogy az lovakat és sok hadinépet adjon neki. De jó vége lesz-e ennek? Megmenekülhet-e, aki ilyet csinál? Megszegte a szövetséget: megmenekülhet-e?

¹⁶Életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, hogy ott fog meghalni Babilonban, annak a királynak a székhelyén, aki őt királlyá tette, akivel szemben a hűségesküt semmibe vette, és akinek a szövetségét megszegte. ¹⁷Mert nem fog elég haderővel és elég nagy sereggel melléállni a fáraó a harcban, amikor sáncot emelnek és ostromgépeket építenek majd sok ember vesztére. ¹⁸Nem fog megmenekülni, mert semmibe vette a hűségesküt, és megszegte a szövetséget. Bár kezét adott rá, mégis elkövette ezt! ¹⁹Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Életemre mondom: Fejére olvasom, hogy semmibe vette és megszegte az előttem tett hűségesküt, az előttem kötött szövetséget. ²⁰Kifeszítem hálómát ellene, és csapdába ejtem. Elviszem Babilóniába, és ott ítélekem fölötte, amiért hűtlenséget követett el ellenem. ²¹Legkiválóbb katonái, valamennyi csapatából, fegyvertől fognak elhullani, akik pedig megmaradnak, szétszóródnak majd mindenfelé. Akkor majd megtudjátok, hogy én, az ÚR voltam az, aki szolt!

Ígéret Izráel helyreállítására

²²Így szól az én Uram, az Úr: Majd én magam török le a magas cédrus hegyéről egy ágat, és elplántálom; tetejéről letépek egy gyenge hajtást, és elültetem egy magasba emelkedő hegyen. ²³Izráel magas hegyén ültetem el, hogy ágat növeljen, és gyümölcsöt hozzon. Pompás cédrus lesz belőle, amelyen mindenféle madár lakik, mindenféle szárnyas lakik lombja árnyékában. ²⁴Akkor majd megtudja a mező minden fája, hogy én, az Úr, teszem alacsonnyá a magas fát, és magassá az alacsony fát. Én szárítom ki a zöldellő fát, és én teszem virulóvá a kiszáradt fát. Amit én, az ÚR, megmondok, azt meg is teszem!”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A bölcsességirodalom műfajához tartozik a példabeszéd. Ebben az esetben egy próféta képes beszédet jelent, amivel még fogunk találkozni Ezékielnél, de több olyan bibliai könyvünk is van, ahol előkerül a sas, a szőlő, a cédrus, a víz, a szél stb. képe.

A próféta az Úrtól kapott parancsot arra, hogy mondjon példázatot Izráel házának.

A nagy saskeselyű= Nebukadneccar, Babilónia királya (Kr. e. 605–562).

A tarkasága, nagysága mind az ország és a király jelképei. A sast babiloni szobrok tarka tollakkal ábrázolták, ami egyben a napisten jelképe is. A nagy szárny egyben a hozzá tartozó nagy területeket, hatalmat is szimbolizálják.

Jer 4:13 -, ¹³Úgy jön, mint a fellegek, harci kocsijai mint a forgószél, lovai gyorsabbak a sasoknál. Jaj nekünk, elvesztünk!”

JSir 4:19 : „¹⁹Gyorsabbak voltak üldözőink, mint sasok az égen. A hegyeken hajsoltak bennünket, a pusztában leselkedtek ránk.”

A cédrus= Júda jelképe

Ézs 10:34: „⁴Kivágja fejszével az erdő bozótját, ledőlnek Libánon büszke cédrusai!”

Zak11:1–3: „¹Tárd ki kapuidat, Libánon, hadd eméssze cédrusaidat a tűz! ²Jajgassatok, ciprusok, mert ledőltek a cédrusok, elpusztultak a hatalmas fák! Jajgassatok, Básán tölgyei, mert földre dőlt a rengeteg erdő! ³Pásztorok jajszava hangzik, mert elpusztult pompás legelőjük. Oroszlánok üvöltése hangzik, mert elpusztult a Jordán bozótosa!”

A cédrusfa hegye, amelyet a sas lecsípett= Jójákin király. Őt Kr. e. 598-ban vitte fogságba Nebukadneccar; a kereskedők városába.

Jójákin és a vezetők foglyul ejtése után a „saskeselyű vett az ország magvából”. Nem idegen uralkodót tett az ország élére, hanem Mattanját = Cidkijját, Jójákin nagybátyját:

2Kir24:17: „¹⁷Babilónia királya azután Mattanját, Jójákin nagybátyját tette meg helyette királynak, és a nevét Cidkijjára változtatta.”

Termékeny mezőre ültette, sok víz mellé. A cél nem a végleges elpusztulása volt, hanem az, hogy tovább éljen.

Víz mellett jó dolga van a fának.

Zsolt1:3: „³Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz.”

Jer 17:8: „⁸Mert olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit. Nincs mitől félnie, ha eljön a hőség, lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sem kell aggódnia, szüntelenül termi gyümölcsét.”

Szinte a legáldásosabb hely. Minden biztosítva van a megmaradásához. Nebukadneccarnak nagyon is fontos volt és érdeke volt, hogy Júda ne legyen elégedetlen, törekedett a békeségre, nem hiányzott neki semmiféle belső zavargás és lázadás

A szőlőtöke növekedhetett, terebélyesedhetett, de alacsony növésűnek kellett maradnia – nem lehetett belőle cédrus. A „saskeselyű” felé kellett fordítania leveleit, és a „saskeselyű” alatt kellett maradnia gyökereinek. Jól élhettek, **de** egy függő kapcsolatban. Babilónia állandó jelleggel ott volt és éreztette azért, hogy ki az úr. Az adót beszédte. Nem lehetett magasabb, mint azok, amik őt befogadták.

Cidkijjának ez nem volt elég, ezért fordult Egyiptomhoz, a másik nagy saskeselyűhöz (7. vers). Nem alacsony növésű szőlő akart lenni (6. vers), hanem pompás szőlő (8. vers). Ezért „fordította gyökereit és bocsátotta leveleit” a „másik saskeselyűhöz”. Azt remélte, hogy az majd „itatja őt ültetvényének ágyásából”. Ez célzás az egyiptomi öntözéses gazdálkodásra. – Az Egyiptom segítségével való bizakodást az Ezékiel előtt élt próféták is

bűnnek tartották, megjelenik ez Ézsaiásnál, Jeremiásnál és Hóseásnál is. Olyan nincs, hogy ellenségeskedésből bárki is jól jöjjön ki. S míg Cidkijjá azt gondolta, hogy az ellenségem ellensége a barátom lehet- szem előtt tartva a saját előbbre jutását, ezzel egyben ellene megy Isten akaratának-büntetésének is.

S elhangzik a kérdés, mindazok felé, akik ma is hallják-olvassák ezt a példázatot:

Jó vége lesz ennek?

Jó vége lesz a hűtlenségnek? Jó vége lesz annak, ha valaki valakivel országos, családi, gyülekezeti, munkahelyi szinten megegyezik valamiben és az becsapja a másik félt? Jó vége lesz annak, ha az egyik fél törekszik a békességre, miközben biztosít mindent a haszonélvezőnek és közben háta mögött szervezkedik az, akiben inkább a hálának kellene megszületni elsősorban az Úr irányába, hogy ott lehet a víz mellett.

Jó vége lesz ennek?

Szépen, okosan meg tudunk ítélni sokmindent más életében. Kezdjük el egy kicsit a saját udvarunkon seperni. Jó vége lesz annak, amiben éppen élünk?

A következmények sokszor kiszámíthatóak, és ahol jelen van az ellenségeskedés ott mindig sérül valaki.

Az ige alapján kétféle büntetés várható:

1. Büntető hadjárat: az első saskeselyű „kiszaggatja a szőlőtő gyökereit, és letépi gyümölcsét”. Nem is kell hozzá erőfeszítés és nagy haderő: „kiemeli gyökereiből” (9. vers). Végül elszárad.

2. A másik büntetés a perzselő keleti szél, mely elszáritja a növényeket, és a szőlő termőtalaja kiszárad. Ez már arra céloz, hogy az Úr maga is megbünteti a hűtlenséget (vö. 19–21. vers)

A szél- az Úr követe Zsolt 104:4: „⁴A szeleket tette követeivé, a lángoló tüzet szolgájává.”

Cédruságból nem lesz szőlőtő. A példázat lényege: oktalan hűtlenségnek, hálátlanságnak és nagyravágyásnak nem lesz jó vége.

Ez17,11–21. A példázat magyarázata

A példázatnak vége...és következik a magyarázata. Jézus is mindig megmagyarázta a példázatait. Itt már érthetően és világosan nevében van nevezve, hogy mit is jelent egy-egy kép. A saskeselyű Babilónia királya Babilóniába vitte a királyt és főembereit. Ott kinevezte királynak és egyben „szövetséget kötött, és átokeskübe vitte őt” (13. vers). Szövetségkötéskor esküt kellett tenni; ehhez átkok is tartoztak arra az esetre, ha az eskütevő megszegné az esküt. Csak az eskü megtartása által lehet „megállni”, azaz megmaradni (14. vers). A lázadásról szólva a 15. vers megnevezi Egyiptomot, és megismétli a 9. versben levő kérdést: De jó vége lesz-e?

Drága Testvérek! Annyiszor ismétlődnek felénk az Úr kérdései és kérései, s az ember, mintha nem is neki szólni mindaz, amivel Isten próbálja megmenteni az életét még akkor is, amikor büntetésben részesült.

A feleletet az Úr esküje vezeti be: „Életemre mondom!” A következőkben szó van Jeruzsálem ostromáról, a fáraó sikertelen felmentő hadjáratáról (Jer 37:5–8). Jeruzsálem ostroma után A szövetségszegő Cidkijjá („kezet adott”: ez szokás volt, 2Kir 10:15: „Olyan őszinte szívvel vagy-e irántam, mint amilyen őszinte szívvel vagyok én teirántad? Jónádáb így felelt: Igen! Ha igen – mondta Jéhú –, add a kezed! Amikor az kezet adott, maga mellé állította a kocsijára.”) Babilóniába kerül fogságba, és ott is fog meghalni (Ez 12:13).

A 19–21. versből kiderül, hogy a szövetségszegés nemcsak a földi szövetséges ellen elkövetett bűn, hanem Isten ellen elkövetett bűn is. „Az én eskümet (ti. a nekem tett esküt)

vetette meg, és az én szövetségemet szegte meg!” (19. vers). Szövetségkötés alkalmával ui. nemcsak Babilónia isteneit kellett tanúul hívni, hanem Izráel Istenét is. Ezért Ő torolja meg, és Ő hárítja a bűn büntetését a szövetségseggő fejére. Ez azt jelenti, hogy az eskü alkalmával kimondott átkok beteljesednek. Az esküszegés, a hamis eskü az Úr szent nevének meggyalázása:

2Móz 20:7: „⁷Ne mondd ki hiába Istenednek, az Úrnak a nevét, mert nem hagyja az ÚR büntetés nélkül azt, aki hiába mondja ki a nevét!”;

3Móz 19:12: „¹²Ne esküdjete hamisan nevemre, mert meggyalázzátok Istenetek nevét. Én vagyok az Úr!”

Az Úr az, Aki úgy ejti csapdába Cidkijját, mint a vadállatot: hálóval fogja meg, úgy viszi Babilóniába, és ott hajtja végre rajta ítéletét (20. vers). Aki megmenekül, a szél minden irányába szóródik szét. A kemény, de igazságos ítélet istenismeretre vezet azokat, akik Isten szavát hallották. Az Igének be kell teljesednie:

Zsolt 33:9: „⁹mert amit ő mondott, meglett, és amit parancsolt, előállott.”

Egyedül ez adhat békességét mindannyiunk számára.

Ezék. 17,22–24. Ígéret Izráel helyreállítására. Messiási ígéret hirdettetik az előző képeket használva. Itt már maga az Úr a cselekvő. Az Úr fog ugyanúgy eljárni, mint a nagy szárnyú és hosszú tollú saskeselyű (22. vers). Letör a cédrus tetejéről egy gyenge hajtást. A cédrus Jójákin

király, nem Cidkijjá. Jójákin utódja a „gyenge hajtás”

Ézs 11:1: „¹Vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, hajtás sarjad gyökereiről.” a „sarj” (Jer 23:5; 33:15;

Zak 3:8; 6:12). Izráel magas hegyén ülteti el őt az Úr. A Sion-hegy a többi hegyek fölé fog emelkedni. A „cédrus”, az eljövendő Messiás, olyan fa lesz, melynek árnyékában oltalmat kap a többi fa. A „mező fáí” a népek, amelyek meglátják az Úr hatalmát. Ő a gögösöket megalázza, az alázatosokat felemeli Az Úr hatalma abból ismerhető meg, hogy Igéje beteljesedi: amit Ő mond, az megvalósul.

„Amit én, az Úr megmondok, azt meg is teszem”. Ámen

Ének: 151: „Uram Isten siess...”

Újszövetségi ígerész: Pál levele a Galatákhoz 5, 1-6

„¹Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni. ²Íme, én, Pál mondom nektek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus semmit sem használ nektek. ³De ismét bizonyosságot teszek minden embernek, hogy aki körülmetélkedik, köteles az egész törvényt megtartani. ⁴Ha törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestetek. ⁵Mi ugyanis a Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét. ⁶Mert Krisztus Jézusban nem számít sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség, csak a szeretet által munkálkodó hit.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Az 5. fejezettel a levél tanításainak összegzése kezdődik el. A galaták nagy hangsúlyt fektettek a körülméletkedésre, azt gondolták az a javukat szolgálja. De a keresztyén embert, ami jellemzi az a szabadság-mégpedig Krisztusban. Pál pedig nem tudja elképzelni ezt a szabadságot Krisztus nélkül. A szabadság Krisztus megváltó művének a része.

Az ember a szabadságát nem tudja önmaga megszerezni, nem tud tenni érte valamit, „csak”, mint Isten ajándékát fogadhatja el. Nemcsak a galaták, hanem mi is esztelenek vagyunk, ha nem tudunk hittel tekinteni Krisztus halálának evangéliumára.

Gal3, 1: „¹Ó, esztelen galaták, ki ígézett meg titeket, akiknek szeme előtt úgy írtuk le Jézus Krisztust, mintha közöttetek feszítették volna meg?” A bűnök bocsánatára nincs más lehetőség. Nincs más út. Szabadság a bűntől:

Róma18,23: „¹⁸Miután tehát megszabadultatok a bűntől, az igazság szolgálóivá lettetek. ¹⁹Emberi módon beszélek, mert erőtlenekek vagytok. Ahogyan tehát tagjaitokat a tisztátalanság és a törvénytelenység szolgálatába állítottátok, hogy törvénytelenekké legyenek, úgy most állítsátok tagjaitokat az igazság szolgálatába, hogy szentek legyenek. ²⁰Mert amikor a bűn szolgálói voltatok, szabadok voltatok az igazságtól. ²¹De milyen gyümölcsöt termett ez akkor nektek? Bizony, most szégyenkeztek miatta, mert ennek vége a halál! ²²Most azonban, miután a bűntől megszabadultatok, és Isten szolgálói lettetek, már ez meghozta nektek gyümölcsét, a megszentelődést, amelynek vége az örök élet. ²³Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.”

Jn8, 31-36: „³¹Így szólt akkor Jézus azokhoz a zsidókhöz, akik hittek benne: Ha ti megtartjátok az én ígémet, valóban tanítványaim vagytok; ³²megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket. ³³Ők ezt kérdezték tőle: Ábrahám utódai vagyunk, és soha nem voltunk szolgálói senkinek. Hogyan mondhatod hát: Szabadok lesztek? ³⁴Jézus így válaszolt nekik: Bizony, bizony, mondom nektek, hogy aki bűnt cselekszik, az a bűn szolgálója. ³⁵A szolga pedig nem marad a házban örökre: a fiú marad ott örökre. ³⁶Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.”

A Krisztust követőnek ebben a szabadságban kell megmaradnia. Szilárdan, nem engedve újra a szolgaság igájának. Az ember gyenge, s a nagy Krisztus melletti döntések után is jöhet a visszaesés. A hitünk nem úgy működik, hogy elfogadjuk Krisztus váltságművét és innentől kezdve nincs megállás a szuperkeresztyén állapotig, és ott megállunk és életünk végéig ez így marad. Szép is lenne, jó is lenne, de ahol Isten Lelke el kezd dolgozni, ott mindig megjelenik a gonosz is az ő trükkjeivel, láncáival, bilincseivel és igájának különböző formájával. Pál pedig tudja, hogy nem lehet lazítani- szilárdan kell állni. Több levélben is elhangzik ez a felszólítás. Szilárdan állni! Nem engedni olyan igába fogni magunkat, ami tönkreteszi a lelket. Megmaradni Krisztussal egy állandó kapcsolatban, s így részesülhetünk Isten kegyelmében.

Kedves Testvérem! Állj szilárdan! „¹²Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!”(1Kor 10,12) Ne szünjünk meg azért könyörögni, hogy szabadok tudjunk maradni az Isten számára. Mert csak ebben az állapotunkba tud használni bennünket.

Pál szeretettel inti a galatákat és bennünket is. Két lehetőség van: 1. a szolgaság igáját választják, 2. Szabadság-Krisztusba kapaszkodva. Teljes, igazi szabadság csak Krisztusban létezik. Ő végezte el azt a szabadítást, ami levette rólunk a bűn minden terhét és megváltott minket a törvény minden átkától.

Gal4,31: „³¹Ezért tehát, testvéreim: mi nem a rabszolganő, hanem a szabad asszony gyermekei vagyunk.”

Kedves Testvérek! Pál a Jézustól kapott apostoli hatalmával próbálja inteni a galatákat. A körülmetélkedés nem segít, ha az egészből kimarad Krisztus. „⁶Mert Krisztus Jézusban nem számít sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség, csak a szeretet által munkálkodó hit.”

Gal6,15: „¹⁵Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem számít, sem a körülmetéletlenség; hanem csak az új teremtés.”

Pál is körül volt metélve, sőt a pogány származású Timóteust is körülmetélte.

Apcsel 16,3: „³Pál magával akarta őt vinni, ezért az ott lakó zsidókra való tekintettel körülmetélte őt.” Ezt azért tette, hogy a missziói út során ne adjon okot a zsidók botránkozására. A keresztről el ne terelje a figyelmet, hogy ne tudjanak mibe belekötni.

A körülmetélkedésre készülő galaták esetében nincs arról szó, hogy meg akarják tagadni Krisztust, de ha körülmetélkednek az már azt jelenti, hogy bizalmukat nem belé vetik.

Nehezen jut el az értelmükig, hogy létezik törvény útja és létezik Krisztus útja. Hiszen, aki körülmetélkedik az köteles betartani a törvényeket. A törvény által akar megigazulni. Azt gondolja, hogy ő, mint ember tehet valamit a megigazulásáért. Mintha nemet mondana Isten kegyelmére, feleslegesnek tartaná Krisztust, aki nagy árat fizetett azért, hogy mi ne rabszolgák, hanem Isten szolgálói legyünk.

Gal4, 5: „⁵hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy Isten fiaivá legyünk.”

1Kor6,20: „²⁰Mert áron vétettetek meg: dicsőítsétek tehát Istent testetekben!”

Gal6,12: „¹²Akik testi értelemben akarnak tetszést aratni, azok kényszerítenek titeket arra, hogy körülmetélkedjétek, csak azért, hogy Krisztus keresztyéért ne üldözzék őket.”

Krisztusban lenni=lemondok mindenről, ami belőlem ered, lemondok saját igazságomról, bölcsességemről, tökéletességemről, a megváltásról alkotott saját elképzelésemről, hogy azért én bármit is tehetek. Ezután pedig elfogadom azt, amit Isten Krisztus halála és feltámadása által hirdet felém. A légyege hitünknek, életünknek, megváltásunknak egyedül az lehet, amit Isten Krisztusban végzett el értünk.

Róm5, 2: „²Óáltala járulhatunk hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk Isten dicsőségében.”

Hittel elfogadhatjuk, hogy Isten hűséges és igazságos. A Szentlélek pedig kész kimunkálni azt a bizalmat az emberben, ami a megigazulásra mutat.

A megigazulás Jézus Krisztus által végbevitt végérvényes szabadítás.

Róm5, 8: „⁸Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.”

A hit Krisztus szeretetéből fakad és ez normális esetben szeretet vált ki belőlünk.

Az ilyen hit már nem tud tétlen maradni. Munkálkodik a szeretet által.

Róm7, 6 „⁶Most azonban, miután meghaltunk annak a számára, ami fogva tartott minket, megszabadultunk a törvénytől, úgyhogy a Lélek új rendjében szolgálunk, nem pedig a törvény betűjének régi rendjében.”

Gal5,12: „¹⁴Mert az egész törvény ebben az egy igében teljeseedik be: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.”

Gal5,22: „²²A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, ²³szelídség, önmegtartóztatás.”

Olyan Szabadítónk van, aki a Lélek ereje által mai napig végzi a munkáját: hitet ébreszt, hitet erősít, hitet növel és ma is úgy küld el, hogy a szeretet által munkálkodjon a hit. Ámen

Utóima: Szabadító Istenünk! Kérünk Téged, szabadíts ma fel a helyes önismeretre és a helyes Istenismeretre, hogy megerősödjön bennünk, hogy ennek a világnak van egy hatalmas Ura és nem véletlenül történnek a dolgok a környezetünkben, hanem már Te mindent szépen elkészítettél. Minden napunk ott van Előtted. Te tudsz legszemélyesebb dolgainkról, s kérünk ma segíts el minket az Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára.

Könyörgünk hadd jusson el értelmünkig és szívünkig, hogy nem mi teszünk az örök életünkért, hanem a Te hatalmas kegyelmed az, ami kiválaszt bennünket. A Te Lelked az, ami megajándékoz a hit ajándékával, a Te szereteted az, ami ma is kész formálni és a Te egyszülött Fiad az, Aki életét adta értünk, hogy nekünk szabadságunk legyen..., hogy ne a gonosz fogságában élve teljenek a napjaink, hanem Melletted, Vele, a Te akaratodat keresve, a Te Igédre figyelve.

Így könyörgünk, hogy add a mi életünkbe, családjunkba és gyülekezetünkbe a szeretet által munkálkodó hitet.

Könyörgünk mindazok hitéletéért, akik itt vannak..., azokért, akik jönnének, de egészségi állapotuk nem engedi. Azokért, akik betegágyakon fekszenek és Tőled várják a szabadítást és a betegségtől való szabadulást.

Könyörgünk a konfirmandusainkért, hittanos és vasárnapi iskolás gyermekeikért, idős és magányos testvéreinkért. Te hordozd őket sasszárnyadon és őrizd meg életüket, testüket, lelküket. Köszönjük, hogy vagy nekünk, hogy mi Atyánknak nevezhetünk Téged. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen

Úri ima:

Áldás: „¹⁵Mert Isten akarata az, hogy jót cselekedve némítsátok el az értelmetlen emberek tudatlanságát ¹⁶mint szabadok: nem úgy, mint akik a szabadságot a gonoszság takarójául használják, hanem mint Isten szolgálói. ¹⁷Mindenkinek adjátok meg a tiszteletet, a testvéreket szeressétek, az Istent féljétek, a királyt tiszteljétek.”1Pt2, 15-17

Ének: 467: 1-5 „Mily jó, ha büntől már szabad...”